

любилъ Бога, той се е прелѣлъ въ Него и слѣлъ съ Неговото съзнание. Когато и Божественото съзнание се прелѣе въ човѣка, последниятъ забравя своето недоволство и влиза въ новъ животъ.

Апостолъ Павелъ казва: „Всичко считамъ за изметъ, за да позная Господа Исуса Христа“. Мнозина казватъ, че иматъ такава опитность. Не е достатъчно само веднѣжъ да си изпиталъ стремежъ къмъ познаване на Христа. Този стремежъ трѣбва да бѣде постояненъ. Който търси Бога, трѣбва да Го търси отвътре, а не отвънъ, по механически начинъ. Търсите ли Великото въ свѣта, не трѣбва да се безпокоите. Ако се безпокоите, нѣма да Го намѣрите. Нѣкой иска да се покаже добъръ, справедливъ, любещъ и т. н. Щомъ пожелае да се покаже такъвъ, той изгубва и това, което има. Човѣкъ е само проводникъ на любовта, но не е любовъ. Ето защо, радвайте се, че Богъ се проявява чрезъ васъ. Радвайте се, когато можете да помогнете на ближния си отъ любовъ, безъ да мислите, че любовта е ваша. Казано е въ Писанието: „Богъ е Любовъ“.

Христосъ казва: „Който има уши да слуша, нека слуша“. И азъ говоря за онѣзи, които иматъ уши и могатъ да слушатъ. Ако човѣкъ говори за любовъ, трѣбва да е готовъ да изрази своето уважение и почитание къмъ всички хора, къмъ всичко, което Богъ е създалъ. Христосъ прояви любовта си, като се пожертвува за човѣчеството. Той прие страданията, за да